

3. *Contingut dels cursos.*—El contingut dels cursos de sensibilització i reeducació viària versa, principalment, sobre les matèries relacionades amb els accidents de trànsit, les causes, conseqüències i els comportaments adequats per evitarlos.

4. *Centres de reeducació viària.*—L'adjudicació d'aquests cursos s'ha de fer mitjançant concessió administrativa, d'acord amb el que estableix la legislació de contractes de les administracions públiques.

Disposició transitòria primera. *Aplicació de la Llei.*

El que disposa aquesta Llei només és aplicable a les infraccions comeses a partir de la seva entrada en vigor, excepte pel que fa al sistema de punts dels permisos i llicències de conducció, que es regeix pel que disposa la disposició final segona.

Disposició transitòria segona. *Titulars de permisos o llicències de conducció amb antiguitat no superior a tres anys.*

Els qui, a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, siguin titulars d'un permís o llicència de conducció amb una antiguitat no superior a tres anys disposen d'un total de vuit punts, que passen a convertir-se en 12 punts una vegada el seu permís o llicència de conducció hagi arribat a l'esmentada antiguitat, llevat que en aquest termini de temps hagin estat sancionats en ferm en via administrativa per la comissió d'una infracció que comporti la pèrdua de punts.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa aquesta Llei.

Disposició final primera. *Adaptació de la normativa vigent.*

El Govern ha de modificar el Reglament general de conductors, aprovat pel Reial decret 772/1997, de 30 de maig; el Reglament general de circulació per a l'aplicació i desplegament del text articulat de la Llei sobre trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària, aprovat pel Reial decret legislatiu 339/1990, de 2 de març, aprovat pel Reial decret 1428/2003, de 21 de novembre; el Reglament de procediment sancionador en matèria de trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària, aprovat pel Reial decret 320/1994, de 25 de febrer, així com el Reglament regulador de les escoles particulars de conductors, aprovat pel Reial decret 1295/2003, de 17 d'octubre, per adequar-los a les modificacions introduïdes per aquesta Llei.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor al cap de 20 dies de la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

No obstant això, els preceptes en què es regulen el sistema del permís i la llicència de conducció per punts, així com l'Annex II, entren en vigor quan ho faci la seva normativa de desplegament i, en tot cas, al cap d'un any de la publicació d'aquesta Llei en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta llei i que la facin complir.

Madrid, 19 de juliol de 2005.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

MINISTERI D'AFERS EXTERIORS I DE COOPERACIÓ

12618 *CONVENI entre el Regne d'Espanya i la República Algeriana Democràtica i Popular per evitar la doble imposició i prevenir l'evasió fiscal en matèria d'impostos sobre la renda i sobre el patrimoni, fet «ad referendum» a Madrid el 7 d'octubre de 2002. («BOE» 174, de 22-7-2005.)*

CONVENI ENTRE EL REGNE D'ESPANYA I LA REPÚBLICA ALGERIANA DEMOCRÀTICA I POPULAR PER EVITAR LA DOBLE IMPOSICIÓN I PREVENIR L'EVASIÓN FISCAL EN MATÈRIA D'IMPOSTOS SOBRE LA RENDA I SOBRE EL PATRIMONI

El Regne d'Espanya i la República Algeriana Democràtica i Popular, amb la voluntat de concloure un Conveni per evitar la doble imposició i prevenir l'evasió fiscal en matèria d'impostos sobre la renda i sobre el patrimoni, han convingut:

CAPÍTOL I

Àmbit d'aplicació del Conveni

Article 1. *Persones compreses.*

El present Conveni s'aplica a les persones residents d'un o dels dos estats contractants.

Article 2. *Impostos compresos.*

1. El present Conveni s'aplica als impostos sobre la renda i sobre el patrimoni exigibles per cadascun dels estats contractants, les seves subdivisions polítiques o les seves entitats locals, sigui quin sigui el sistema de la seva exacció.

2. Es consideren impostos sobre la renda i sobre el patrimoni tots els que graven la totalitat de la renda o del patrimoni o qualsevol part de la renda o del patrimoni, inclosos els impostos sobre els guanys derivats de l'alienació de béns mobles o immobles, els impostos sobre l'import total de sous o salaris pagats per les empreses, així com els impostos sobre les plusvàlues.

3. Els impostos actuals als quals s'aplica aquest Conveni són, en particular:

- a) A Espanya:
 - i) l'impost sobre la renda de les persones físiques;
 - ii) l'impost sobre societats;
 - iii) l'impost sobre la renda de no residents;
 - iv) l'impost sobre el patrimoni; i
 - v) els impostos locals sobre la renda i sobre el patrimoni;
 (denominats d'ara endavant «impost espanyol»).
- b) A Algèria:
 - i) l'impost sobre la renda global;
 - ii) l'impost sobre els beneficis de les societats;
 - iii) l'impost sobre l'activitat professional;
 - iv) l'impost sobre els pagaments a tant alçat;
 - v) l'impost sobre el patrimoni;
 - vi) els impostos sobre la propietat immobiliària; i
 - vii) els cànon i impostos sobre els resultats derivats d'activitats de prospecció, investigació, explotació i trans-

port d'hidrocarburs per canonada; (denominats d'ara endavant «impost algerià»).

4. El Conveni s'aplica igualment als impostos de naturalesa idèntica o anàloga que s'estableixin amb posterioritat a la seva signatura i que s'afegeixin als actuals o els substitueixin. Les autoritats competents dels estats contractants s'han de comunicar mútuament les modificacions rellevants que s'hagin introduït en les seves respectives legislacions fiscals.

CAPÍTOL II

Definicions

Article 3. *Definicions generals.*

1. Als efectes del present Conveni, llevat que del seu context s'infereixi una interpretació diferent:

a) pel terme «Espanya» s'entén el Regne d'Espanya i, quan s'utilitzi el terme en sentit geogràfic, s'entén el territori del Regne d'Espanya, incloses les àrees exteriors al seu mar territorial en què, d'acord amb el dret internacional i en virtut de la seva legislació interna, el Regne d'Espanya exerceixi o pugui exercir en el futur jurisdicció o drets de sobirania respecte del fons marí, el seu subsòl i aigües suprajacents, i els seus recursos naturals, biològics i no biològics;

b) pel terme «Algèria» s'entén la República Algeriana Democràtica i Popular i, quan s'utilitzi el terme en sentit geogràfic, s'entén el territori de la República Algeriana Democràtica i Popular, inclòs el seu mar territorial i, més enllà d'aquest, les zones sobre les quals la República Algeriana Democràtica i Popular tingui jurisdicció o drets de sobirania, d'acord amb el dret internacional i la legislació nacional, per als fins de prospecció i explotació dels recursos naturals, biològics i no biològics, del fons marí, el subsòl i les aigües suprajacents.

c) per les expressions «un Estat contractant» i «l'altre Estat contractant» s'entén Espanya o Algèria, segons el context;

d) el terme «persona» comprèn les persones físiques, les societats i qualsevol altra agrupació de persones;

e) el terme «societat» significa qualsevol persona jurídica o qualsevol entitat que es consideri persona jurídica a efectes impositius;

f) el terme «empresa» s'aplica a l'explotació de qualsevol negoci;

g) l'expressió «empresa d'un Estat contractant» i «empresa de l'altre Estat contractant» signifiquen, respectivament, una empresa explotada per un resident d'un Estat contractant i una empresa explotada per un resident de l'altre Estat contractant;

h) l'expressió «trànsit internacional» significa tot transport efectuat per un vaixell o aeronau explotat per una empresa la seu de direcció efectiva de la qual estigui situada en un Estat contractant, excepte quan el vaixell o l'aeronau s'explotin únicament entre punts situats a l'altre Estat contractant;

i) l'expressió «autoritat competent» significa:

i) a Espanya, el ministre d'Hisenda o el seu representant autoritzat;

ii) a Algèria, el ministre encarregat de la hisenda o el seu representant autoritzat;

j) per «nacional» s'entén:

i) tota persona física que tingui la nacionalitat d'un Estat contractant;

ii) tota persona jurídica, societat personalista o associació constituïda d'acord amb la legislació vigent en un Estat contractant;

k) el terme «negoci» inclou la prestació de serveis professionals, així com qualsevol altra activitat de naturalesa independent.

2. Per a l'aplicació del Conveni en qualsevol moment per un Estat contractant, qualsevol terme que no hi estigui definit té, llevat que del seu context s'infereixi una interpretació diferent, el significat que en aquell moment li atribueixi la legislació d'aquest Estat relativa als impostos que són objecte del Conveni, i preval el significat atribuït per la legislació fiscal aplicable d'aquest Estat sobre el que resultaria d'altres branques del dret d'aquest Estat.

Article 4. *Resident.*

1. Als efectes del present Conveni, l'expressió «resident d'un Estat contractant» significa tota persona que, en virtut de la legislació d'aquest Estat, estigui subjecta a imposició en aquest Estat per raó del seu domicili, residència, seu de direcció o qualsevol altre criteri de naturalesa anàloga, incloent-hi també aquest Estat i les seves subdivisions polítiques o entitats locals.

2. Quan, en virtut de les disposicions de l'apartat 1, una persona física sigui resident dels dos estats contractants, la seva situació s'ha de resoldre de la manera següent:

a) aquesta persona es considera resident únicament de l'Estat en el qual tingui un habitatge permanent a la seva disposició; si té un habitatge permanent a la seva disposició als dos estats, es considera resident únicament de l'Estat amb el qual mantingui relacions personals i econòmiques més estretes (centre d'interessos vitals);

b) si no es pot determinar l'Estat en el qual la persona té el centre dels seus interessos vitals, o si no té un habitatge permanent a la seva disposició en cap dels estats, es considera resident únicament de l'Estat en el qual visqui habitualment;

c) si viu habitualment en els dos estats, o no viu en cap d'aquests, es considera resident únicament de l'Estat del qual sigui nacional;

d) si és nacional dels dos estats o no ho és de cap d'ells, les autoritats competents dels estats contractants han de resoldre el cas de comú acord.

3. Quan, en virtut de les disposicions de l'apartat 1, una persona que no sigui una persona física sigui resident dels dos estats contractants, es considera resident únicament de l'Estat contractant en què es trobi la seva seu de direcció efectiva.

Article 5. *Establiment permanent.*

1. Als efectes del present Conveni, per l'expressió «establiment permanent» s'entén un lloc fix de negocis mitjançant el qual una empresa realitza tota o part de la seva activitat.

2. L'expressió «establiment permanent» comprèn, en particular:

a) les seus de direcció;

b) les sucursals;

c) les oficines, incloses les que prestin serveis professionals;

d) les fàbriques;

e) els tallers, i

f) les mines, els pous de petroli o de gas, les pedreres o qualsevol altre lloc d'extracció de recursos naturals.

3. Una obra o un projecte de construcció o instal·lació només constitueixen establiment permanent si la seva durada excedeix els sis mesos.

4. No obstant les disposicions anteriors d'aquest article, es considera que l'expressió «establiment permanent» no inclou:

- a) la utilització d'instal·lacions amb l'únic fi d'emmagatzemar, exposar o lliurar béns o mercaderies pertanyents a l'empresa;
- b) el manteniment d'un dipòsit de béns o mercaderies pertanyents a l'empresa amb l'únic fi d'emmagatzemar-les, exposar-les o lliurar-les;
- c) el manteniment d'un dipòsit de béns o mercaderies pertanyents a l'empresa amb l'únic fi que siguin transformades per una altra empresa;
- d) el manteniment d'un lloc fix de negocis amb l'únic fi de comprar béns o mercaderies o de recollir informació per a l'empresa;
- e) el manteniment d'un lloc fix de negocis amb l'únic fi de realitzar per a l'empresa qualsevol altra activitat de caràcter preparatori o auxiliar; i
- f) el manteniment d'un lloc fix de negocis amb l'únic fi de realitzar qualsevol combinació de les activitats esmentades en els subapartats a) a e), amb la condició que el conjunt de l'activitat del lloc fix de negocis que resulti d'aquesta combinació conservi el seu caràcter preparatori o auxiliar.

5. No obstant el que disposen els apartats 1 i 2, quan una persona diferent d'un agent independent al qual sigui aplicable l'apartat 6 actuï per compte d'una empresa i tingui i exerceixi habitualment en un Estat contractant poders per concloure contractes en nom de l'empresa, es considera que aquesta empresa té un establiment permanent en aquest Estat respecte de les activitats que l'esmentada persona realitzi per a l'empresa, llevat que les activitats d'aquesta persona es limitin a les que esmenta l'apartat 4 i que, si haguessin estat realitzades per mitjà d'un lloc fix de negocis, no haurien determinat la consideració de l'esmentat lloc fix de negocis com a establiment permanent d'acord amb les disposicions d'aquest apartat.

6. No es considera que una empresa té un establiment permanent en un Estat contractant pel sol fet que realitzi negocis en aquest Estat per mitjà d'un corredor, un comissionista general o qualsevol altre agent independent, sempre que aquestes persones actuïn dins del marc ordinari de la seva activitat.

7. El fet que una societat resident d'un Estat contractant controli o sigui controlada per una societat resident de l'altre Estat contractant o realitzi negocis en aquest altre Estat (ja sigui per mitjà d'establiment permanent o d'una altra manera) no converteix per si mateix qualsevol d'aquestes societats en establiment permanent de l'altra.

CAPÍTOL III

Imposició sobre les rendes

Article 6. *Rendes immobiliàries.*

1. Les rendes que un resident d'un Estat contractant obtingui de béns immobles (incloses les rendes d'explotacions agrícoles o forestals) situats a l'altre Estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. L'expressió «béns immobles» té el significat que li atribueixi el dret de l'Estat contractant en què els béns estiguin situats. Aquesta expressió comprèn en tot cas els béns accessoris als béns immobles, el bestiar i l'equip utilitzat en les explotacions agrícoles i forestals, els drets als quals siguin aplicables les disposicions de dret privat relatives als béns immobles, l'usdefruit de béns immobles i el dret a percebre pagaments fixos o variables en contraprestació per l'explotació o la concessió de l'explotació de jaciments minerals, fonts i altres recursos naturals; els vaixells i les aeronaus no tenen la consideració de béns immobles.

3. Les disposicions de l'apartat 1 són aplicables als rendiments derivats de la utilització directa, l'arrendament o parceria, així com de qualsevol altra forma d'utilització dels béns immobles.

4. Les disposicions dels apartats 1 i 3 s'apliquen igualment a les rendes derivades dels béns immobles d'una empresa.

Article 7. *Beneficis empresarials.*

1. Els beneficis d'una empresa d'un Estat contractant només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat, a menys que l'empresa realitzi la seva activitat a l'altre Estat contractant per mitjà d'un establiment permanent que hi estigui situat. Si l'empresa realitza la seva activitat d'aquesta manera, els beneficis de l'empresa es poden sotmetre a imposició a l'altre Estat, però només en la mesura que siguin imputables a aquest establiment permanent.

2. Sense perjudici de les disposicions de l'apartat 3, quan una empresa d'un Estat contractant realitzi la seva activitat a l'altre Estat contractant per mitjà d'un establiment permanent que hi estigui situat, en cada Estat contractant s'han d'atribuir a l'esmentat establiment permanent els beneficis que aquest hagués pogut obtenir si hagués estat una empresa diferent i separada que realitzés les mateixes o similars activitats, en les mateixes o similars condicions, i tractés amb total independència amb l'empresa de la qual és establiment permanent.

3. Per determinar el benefici de l'establiment permanent es permet la deducció de les despeses realitzades per als fins de l'establiment permanent, compreses les despeses de direcció i generals d'administració per als mateixos fins, tant si s'efectuen en l'Estat on hi ha l'establiment permanent com en un altre lloc.

4. No s'atribueixen beneficis a un establiment permanent per raó de la simple compra per aquest establiment permanent de béns o mercaderies per a l'empresa.

5. Als efectes dels apartats anteriors, els beneficis imputables a l'establiment permanent s'han de determinar cada any pel mateix mètode, llevat que existeixin motius vàlids i suficients per procedir d'una altra manera.

6. Quan els beneficis compreguin rendes regulades separatament en altres articles del present Conveni, les disposicions d'aquells no queden afectades per les del present article.

Article 8. *Transport marítim i aeri.*

1. Els beneficis obtinguts de l'explotació de vaixells o aeronaus en el trànsit internacional només es poden sotmetre a imposició en l'Estat contractant en què estigui situada la seu de direcció efectiva de l'empresa.

2. Si la seu de direcció efectiva d'una empresa de transport marítim es troba a bord d'un vaixell, es considera que està situada en l'Estat contractant en què estigui situat el port de matrícula del vaixell o, si no existeix aquest port de matrícula, en l'Estat contractant del qual sigui resident la persona que explota el vaixell.

3. Les disposicions de l'apartat 1 del present article també s'apliquen als beneficis procedents de la participació en un «pool», en una explotació en comú o en un organisme d'explotació internacional.

Article 9. *Empreses associades.*

1. Quan.

a) una empresa d'un Estat contractant participi directament o indirectament en la direcció, el control o el capital d'una empresa de l'altre Estat contractant, o

b) unes mateixes persones participin directament o indirectament en la direcció, el control o el capital d'una empresa d'un Estat contractant i d'una empresa de l'altre Estat contractant,

i, en un cas i l'altre, les dues empreses estiguin en les seves relacions comercials o financeres unides per condicions acceptades o imposades que difereixin de les que serien acordades per empreses independents, els beneficis que haurien estat obtinguts per una de les empreses si no existissin aquestes condicions, i que de fet no s'han realitzat a causa d'aquestes, poden incloure's en els beneficis d'aquesta empresa i sotmetre's a imposició en conseqüència.

2. Quan un Estat contractant inclogui en els beneficis d'una empresa d'aquest Estat –i sotmeti, en conseqüència, a imposició– els beneficis sobre els quals una empresa de l'altre Estat ha estat sotmesa a imposició en aquest altre Estat contractant, i aquest altre Estat reconegui que els beneficis així inclosos són beneficis que haurien estat realitzats per l'empresa de l'Estat esmentat en primer lloc si les condicions convingudes entre les dues empreses haguessin estat les que s'haguessin convingut entre empreses independents, aquest altre Estat ha de practicar l'ajust que sigui procedent en la quantia de l'impost que ha gravat aquests beneficis. Per determinar l'ajust s'han de tenir en compte les altres disposicions del present Conveni, i les autoritats competents dels estats contractants s'han de consultar en cas que sigui necessari.

Article 10. *Dividends.*

1. Els dividends pagats per una societat resident d'un Estat contractant a un resident de l'altre Estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. Els esmentats dividends també es poden sotmetre a imposició en l'Estat contractant en què resideixi la societat que paga els dividends i segons la legislació d'aquest Estat. No obstant això, si el beneficiari efectiu dels dividends és un resident de l'altre Estat contractant, l'impost així exigint no pot superar:

a) el 5 per cent de l'import brut dels dividends si el beneficiari efectiu és una societat que posseeixi directament o indirectament, almenys, el 10 per cent del capital de la societat que paga els dividends;

b) el 15 per cent de l'import brut dels dividends en tots els altres casos.

Les autoritats competents dels estats contractants han de determinar de mutu acord la manera d'aplicar aquestes limitacions.

El que disposa aquest apartat no afecta la imposició de la societat respecte dels beneficis amb què es paguen els dividends.

3. El terme «dividends» en el sentit d'aquest article significa els rendiments de les accions, de les accions o bons de gaudi, de les parts de mines, de les parts de fundador o altres drets, excepte els de crèdit, que permetin participar en els beneficis, així com els rendiments d'altres participacions socials subjectes al mateix règim fiscal que els rendiments de les accions per la legislació de l'Estat del qual la societat que realitza la distribució sigui resident.

4. Les disposicions dels apartats 1 i 2 no són aplicables si el beneficiari efectiu dels dividends, resident d'un Estat contractant, realitza una activitat empresarial a l'altre Estat contractant, del qual és resident la societat que paga els dividends, a través d'un establiment permanent que hi estigui situat, i la participació que genera els dividends està vinculada efectivament a l'establiment permanent esmentat. En aquest cas són aplicables les disposicions de l'article 7.

5. Quan una societat resident d'un Estat contractant obtingui beneficis o rendes procedents de l'altre Estat contractant, aquest altre Estat no pot exigir cap impost sobre els dividends pagats per la societat, excepte en la mesura en què aquests dividends es paguin a un resident d'aquest altre Estat o la participació per la qual es paguin els dividends estigui vinculada efectivament a un establiment permanent situat en aquest altre Estat, ni pot sotmetre a impost els beneficis no distribuïts de la societat, encara que els dividends pagats o els beneficis no distribuïts consisteixin, totalment o parcialment, en beneficis o rendes procedents d'aquest altre Estat.

Article 11. *Interessos.*

1. Els interessos procedents d'un Estat contractant i pagats a un resident de l'altre Estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. No obstant això, els esmentats interessos també es poden sotmetre a imposició en l'Estat contractant del qual procedeixin i segons la legislació d'aquest Estat, però si el beneficiari efectiu dels interessos és un resident de l'altre Estat contractant, l'impost així exigint no pot excedir el 5 per cent de l'import brut dels interessos. Les autoritats competents dels estats contractants han de determinar de mutu acord la forma d'aplicació d'aquesta limitació.

3. No obstant el que disposa l'apartat 2, els interessos procedents d'un Estat contractant i pagats a un resident de l'altre Estat contractant únicament estan sotmesos a imposició en aquest altre Estat si el perceptor és el beneficiari efectiu dels interessos i

a) el pagador dels interessos és el Govern del primer Estat, una subdivisió política o una entitat local d'aquest; o

b) l'interès es paga al Govern de l'altre Estat contractant, una subdivisió política o una entitat local d'aquest, o a institucions o organismes (incloses les institucions financeres) controlats plenament per aquest altre Estat o subdivisió o entitat, o al Banc Central d'aquest altre Estat; o

c) l'interès es paga en connexió amb la venda a crèdit de mercaderies o equips a una empresa d'un Estat contractant; o

d) l'interès es paga respecte a un préstec de qualsevol tipus atorgat per un banc o una altra entitat de crèdit que sigui resident d'un Estat contractant.

4. El terme «interessos» en el sentit d'aquest article significa els rendiments de crèdits de qualsevol naturalesa, amb garantia hipotecària o clàusula de participació en els beneficis del deutor o sense, i en particular, els rendiments de valors públics i els rendiments de bons o obligacions, incloses les primes i lots units a aquests títols, bons o obligacions, així com qualsevol altres rendes que se sotmetin al mateix règim que els rendiments dels capitals prestats per la legislació fiscal de l'Estat del qual procedeixin les rendes. Les penalitzacions per mora en el pagament no es consideren interessos a efectes del present article.

5. Les disposicions de l'apartat 1 no s'apliquen si el beneficiari efectiu dels interessos, resident d'un Estat contractant, realitza una activitat empresarial a l'altre Estat contractant, del qual procedeixen els interessos, per mitjà d'un establiment permanent situat en aquest altre Estat, i el crèdit que genera els interessos està vinculat efectivament a l'esmentat establiment permanent. En aquest cas s'apliquen les disposicions de l'article 7.

6. Els interessos es consideren procedents d'un Estat contractant quan el deutor sigui un resident d'aquest Estat. No obstant això, quan el deutor dels interessos, sigui o no resident d'un Estat contractant, tingui en un Estat contractant un establiment permanent en relació amb el qual s'hagi contret el deute que dona origen al

pagament dels interessos i que en suporti la càrrega, els interessos es consideren procedents de l'Estat contractant on estigui situat l'establiment permanent.

7. Quan, per raó de les relacions especials existents entre el deutor i el beneficiari efectiu, o de les que tots dos mantinguin amb tercers, l'import dels interessos, tenint en compte el crèdit pel qual es paguin, excedeixi el que haurien convingut el deutor i el beneficiari efectiu en absència d'aquestes relacions, les disposicions d'aquest article no s'apliquen més que a aquest últim import. En aquest cas, l'excés es pot sotmetre a imposició d'acord amb la legislació de cada Estat contractant, tenint en compte les altres disposicions del present Conveni.

Article 12. *Cànon.*

1. Els cànon procedents d'un Estat contractant i pagats a un resident de l'altre Estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. No obstant això, els cànon esmentats també es poden sotmetre a imposició en l'Estat contractant del qual procedeixen i segons la legislació d'aquest Estat, però si el beneficiari efectiu dels cànon és un resident de l'altre Estat contractant l'impost així exigint no pot excedir:

a) el 14 per cent de l'import brut dels cànon pagats per l'ús o la concessió d'ús de drets d'autor sobre obres literàries, artístiques o científiques, incloses pel·lícules cinematogràfiques, o pel·lícules, cintes o altres mitjans de reproducció de la imatge o el so.

b) el 7 per cent de l'import brut dels cànon en tots els altres casos.

3. El terme «cànon», segons s'utilitza en el present article, significa els pagaments de qualsevol tipus rebuts en contraprestació per l'ús o la concessió d'ús de drets d'autor sobre obres literàries, artístiques o científiques, incloses les pel·lícules cinematogràfiques i les pel·lícules, cintes o qualsevol altre mitjà de reproducció de la imatge o el so, patents, marques, dibuixos o models, plànols, fórmules o procediments secrets, drets d'autor sobre programes informàtics o per informació relativa a experiències industrials, comercials o científiques.

4. Les disposicions de l'apartat 1 no s'apliquen si el beneficiari efectiu dels cànon, resident d'un Estat contractant, realitza una activitat empresarial a l'altre Estat contractant, del qual procedeixen els cànon, per mitjà d'un establiment permanent situat en aquest altre Estat, i el dret o bé pel qual es paguen els cànon està vinculat efectivament a l'establiment permanent esmentat. En aquest cas s'apliquen les disposicions de l'article 7.

5. Els cànon es consideren procedents d'un Estat contractant quan el deutor sigui un resident d'aquest Estat. No obstant això, quan el deutor dels cànon, sigui o no resident d'un Estat contractant, tingui en un dels estats contractants un establiment permanent en relació amb el qual s'hagi contret l'obligació de pagar els cànon i que en suporti la càrrega, els cànon es consideren procedents de l'Estat on estigui situat l'establiment permanent.

6. Quan, per raó de les relacions especials existents entre el deutor i el beneficiari efectiu, o de les que tots dos mantinguin amb tercers, l'import dels cànon, tenint en compte l'ús, dret o informació pels quals es paguen, excedeixi el que haurien convingut el deutor i el beneficiari efectiu en absència d'aquestes relacions, les disposicions d'aquest article no s'apliquen més que a aquest últim import. En aquest cas, l'excés es pot sotmetre a imposició d'acord amb la legislació de cada Estat contractant, tenint en compte les altres disposicions del present Conveni.

Article 13. *Guany de capital.*

1. Els guany que un resident d'un Estat contractant obtingui de l'alienació de béns immobles tal com es defineixen a l'article 6, situats a l'altre Estat contractant, es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. Els guany derivats de l'alienació de béns mobles que formin part de l'actiu d'un establiment permanent que una empresa d'un Estat contractant tingui a l'altre Estat contractant, compresos els guany derivats de l'alienació de l'esmentat establiment permanent (només o amb el conjunt de l'empresa), es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat contractant.

3. Els guany procedents de l'alienació de vaixells o aeronaus explotats en el trànsit internacional o de béns mobles afectes a l'explotació d'aquests vaixells o aeronaus només es poden sotmetre a imposició en l'Estat contractant en què estigui situada la seu de direcció efectiva de l'empresa.

4. Els guany derivats de l'alienació de qualsevol altre bé diferent dels esmentats als apartats 1, 2 i 3 només es poden sotmetre a imposició en l'Estat contractant en què resideixi el transmissor.

Article 14. *Serveis personals dependents.*

1. Sense perjudici del que disposen els articles 16, 18, 19 i 20, els sous, salaris i altres remuneracions similars obtinguts per un resident d'un Estat contractant per raó d'una feina només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat, a menys que el treball s'exerceixi en l'altre Estat contractant. Si el treball s'exerceix en l'altre Estat contractant, les remuneracions que en deriven es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. No obstant el que disposa l'apartat 1, les remuneracions obtingudes per un resident d'un Estat contractant per raó d'una feina exercida en l'altre Estat contractant només es poden sotmetre a imposició en l'Estat esmentat en primer lloc si:

a) el receptor s'està a l'altre Estat durant un període o períodes la durada dels quals no excedeixi en conjunt els 183 dies en qualsevol període de dotze mesos que comenci o acabi en l'exercici fiscal considerat, i

b) les remuneracions són pagades per un ocupador o en nom d'un ocupador que no sigui resident de l'altre Estat, i

c) les remuneracions no són suportades per un establiment permanent que l'ocupador tingui en l'altre Estat.

3. No obstant les disposicions precedents d'aquest article, les remuneracions obtingudes per raó d'un treball exercit a bord d'un vaixell o aeronaus explotat en el trànsit internacional per una empresa d'un Estat contractant es poden sotmetre a imposició en l'Estat contractant en què estigui situada la seu de direcció efectiva de l'empresa.

Article 15. *Participacions de consellers.*

Les participacions i altres retribucions similars que un resident d'un Estat contractant obtingui per la seva condició de membre d'un Consell d'Administració d'una societat resident de l'altre Estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

Article 16. *Artistes i esportistes.*

1. No obstant el que disposen els articles 7 i 14, les rendes que un resident d'un Estat contractant obtingui de l'exercici de la seva activitat personal a l'altre Estat contractant en qualitat d'artista de l'espectacle, com a artista de teatre, cinema, ràdio o televisió, o músic, o com a

esportista, es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. No obstant les disposicions dels articles 7 i 14, quan les rendes derivades de les activitats personals realitzades per un artista o esportista personalment i en aquesta qualitat s'atribueixin no al mateix artista o esportista sinó a una altra persona, aquestes rendes es poden sotmetre a imposició en l'Estat contractant en què es realitzin les activitats de l'artista o esportista.

3. No obstant el que disposen els apartats 1 i 2, les rendes derivades de les activitats esmentades a l'apartat 1 que es realitzin en virtut d'un conveni o acord en matèria cultural o esportiva entre els estats contractants estan exemptes d'imposició a l'Estat contractant en què es realitzin aquestes activitats si la visita a aquest Estat es finança totalment o substancialment, directament o indirectament, amb fons públics de l'altre Estat contractant o d'una de les seves subdivisions polítiques o entitats locals.

Article 17. *Pensions.*

Sense perjudici del que disposa l'apartat 2 de l'article 18, les pensions i altres remuneracions anàlogues pagades a un resident d'un Estat contractant per raó d'una feina anterior només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat.

Article 18. *Funció pública.*

1. a) Els sous, salaris i altres remuneracions similars, excloses les pensions, pagats per un Estat contractant o per una de les seves subdivisions polítiques o entitats locals a una persona física per raó de serveis prestats a aquest Estat o a aquesta subdivisió o entitat només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat.

b) No obstant això, els esmentats sous, salaris i remuneracions similars només es poden sotmetre a imposició a l'altre Estat contractant si els serveis es presten en aquest Estat i la persona física és un resident d'aquest Estat que:

- i) és nacional d'aquest Estat; o
- ii) no ha adquirit la condició de resident d'aquest Estat només per prestar els serveis.

2. a) Les pensions pagades a una persona física per un Estat contractant o per una de les seves subdivisions polítiques o entitats locals o amb càrrec a fons constituïts per aquests, per raó de serveis prestats a aquest Estat o a aquesta subdivisió o entitat, només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat.

b) No obstant això, les pensions esmentades només es poden sotmetre a imposició a l'altre Estat contractant si la persona física és resident i nacional d'aquest Estat.

3. El que disposen els articles 14, 15, 16 i 17 s'aplica als sous, salaris i altres remuneracions similars i a les pensions pagades per raó de serveis prestats en el marc d'una activitat empresarial realitzada per un Estat contractant o per una de les seves subdivisions polítiques o entitats locals.

Article 19. *Estudiants.*

Els pagaments que rebi per cobrir les seves despeses de manteniment, estudis o formació pràctica un estudiant o una persona en pràctiques que sigui resident de l'altre Estat contractant, o ho hagi estat immediatament abans d'arribar a un Estat contractant, i que es trobi en el primer Estat amb l'únic fi de cursar estudis o rebre formació pràctica, no es poden sotmetre a imposició en aquest Estat, sempre que els esmentats pagaments procedixin de fons situades fora de l'esmentat Estat o de fons situ-

ades a dins que derivin d'un conveni o acord cultural o de cooperació entre els dos estats contractants.

Article 20. *Altres rendes.*

1. Les rendes d'un resident d'un Estat contractant, sigui quina sigui la seva procedència, no esmentades en els articles anteriors del present Conveni, s'han de sotmetre a imposició únicament en aquest Estat.

2. El que disposa l'apartat 1 no és aplicable a les rendes, diferents de les derivades de béns immobles en el sentit de l'apartat 2 de l'article 6, quan el beneficiari d'aquestes rendes, resident d'un Estat contractant, realitzi en l'altre Estat contractant una activitat empresarial per mitjà d'un establiment permanent situat en el mateix Estat, i el dret o bé pel qual es paguin les rendes estigui vinculat efectivament al dit establiment permanent. En aquest cas són aplicables les disposicions de l'article 7.

CAPÍTOL IV

Imposició del patrimoni

Article 21. *Patrimoni.*

1. El patrimoni constituït per béns immobles en el sentit de l'article 6 que sigui propietat d'un resident d'un Estat contractant i estigui situat en l'altre Estat contractant es pot sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. El patrimoni constituït per béns mobles que formin part de l'actiu d'un establiment permanent que una empresa d'un Estat contractant posseeixi a l'altre Estat contractant es pot sotmetre a imposició en aquest altre Estat contractant.

3. El patrimoni constituït per vaixells i aeronaus explotats en el trànsit internacional i per béns mobles afectes a l'explotació d'aquests vaixells i aeronaus només es pot sotmetre a imposició en l'Estat contractant en què estigui situada la seu de direcció efectiva de l'empresa.

4. Els altres elements patrimonials d'un resident d'un Estat contractant només es poden sotmetre a imposició en el dit Estat.

CAPÍTOL V

Mètodes per eliminar la doble imposició

Article 22. *Eliminació de la doble imposició.*

La doble imposició s'evita de la manera següent:

1. De conformitat amb les disposicions i amb subjecció a les limitacions imposades per la legislació d'un Estat contractant:

a) Quan un resident d'un Estat contractant obtingui rendes o posseeixi elements patrimonials que, d'acord amb les disposicions del present Conveni, es puguin sotmetre a imposició en l'altre Estat contractant, el primer Estat ha de permetre:

i) com a deducció de l'impost sobre la renda d'aquest resident, un import igual a l'impost sobre la renda efectivament pagat en l'altre Estat contractant;

ii) com a deducció de l'impost sobre el patrimoni d'aquest resident, un import igual a l'impost pagat en l'altre Estat contractant sobre aquests mateixos elements patrimonials;

No obstant això, la deducció no pot excedir la part de l'impost sobre la renda o de l'impost sobre el patrimoni, calculats abans de la deducció, corresponent a la renda o

als elements patrimonials que es puguin sotmetre a imposició en l'altre Estat contractant.

b) Quan, d'acord amb qualsevol disposició del present Conveni, les rendes obtingudes per un resident d'un Estat contractant o el patrimoni que posseeixi estiguin exempts d'impostos en aquest Estat, l'esmentat Estat pot prendre en consideració, no obstant això, les rendes o el patrimoni exempts per calcular l'impost sobre la resta de les rendes o el patrimoni d'aquest resident.

2. Als efectes del paràgraf 1, l'impost pagador a Algèria per una companyia resident a Espanya respecte de beneficis imputables a una activitat comercial o empresarial realitzada a Algèria inclou qualsevol import que s'hauria hagut de pagar com a impost algerià durant l'exercici si no hagués estat per l'existència d'una exempció o bonificació de l'impost atorgada per a aquest exercici o part d'aquest per les disposicions de la Llei núm. 01-03 de 20 d'agost de 2001, en relació amb la promoció d'inversions, que estiguin en vigor en la data en què se signa aquest Conveni i no hagin estat modificades des d'aleshores, o ho hagin estat únicament en aspectes menors sense afectar el seu caràcter general. El que disposa aquest apartat s'aplica durant els cinc primers anys de vigència del Conveni, però les autoritats competents dels estats contractants poden fer consultes per determinar si s'ha de prorrogar aquest termini.

CAPÍTOL VI

Disposicions especials

Article 23. *No-discriminació.*

1. Els nacionals d'un Estat contractant no estan sotmesos en l'altre Estat contractant a cap impost ni obligació relativa a aquest que no s'exigeixin o que siguin més costosos que aquells als quals estiguin o puguin estar sotmesos els nacionals d'aquest altre Estat que estiguin en les mateixes condicions, en particular respecte a la residència. No obstant el que disposa l'article 1, la present disposició també s'aplica a les persones que no siguin residents d'un o de cap dels estats contractants.

2. Els impostos aplicables a un establiment permanent que una empresa d'un Estat contractant tingui a l'altre Estat contractant no han de ser menys favorables, en aquest altre Estat contractant, que els aplicables a empreses d'aquest altre Estat que realitzin les mateixes activitats. Aquesta disposició no obliga un Estat contractant a concedir als residents de l'altre Estat contractant les deduccions personals, desgravacions i reduccions impositives que atorgui als seus propis residents en consideració al seu estat civil o càrregues familiars.

3. Llevat que s'apliquin les disposicions de l'apartat 1 de l'article 9, de l'apartat 7 de l'article 11, o de l'apartat 5 de l'article 12, els interessos, cànon i altres despeses pagats per una empresa d'un Estat contractant a un resident de l'altre Estat contractant són deduïbles, per determinar els beneficis de l'esmentada empresa subjectes a imposició, en les mateixes condicions que si s'haguessin pagat a un resident de l'Estat esmentat en primer lloc. Igualment, els deutes d'una empresa d'un Estat contractant contrets amb un resident de l'altre Estat contractant són deduïbles, per a la determinació del patrimoni de l'esmentada empresa sotmesa a imposició, en les mateixes condicions que si s'haguessin contret amb un resident de l'Estat esmentat en primer lloc.

4. Les empreses d'un Estat contractant el capital de les quals, directament o indirectament, pertanyi o estigui controlat totalment o parcialment per un o diversos residents de l'altre Estat contractant no estan sotmeses en l'Estat esmentat en primer lloc a cap impost o obligació

relativa a aquest que no s'exigeixin o que siguin més costosos que aquells als quals estiguin o puguin estar sotmeses altres empreses similars de l'Estat esmentat en primer lloc.

5. No obstant el que disposa l'article 2, les disposicions del present article s'apliquen a tots els impostos, sigui quina sigui la seva naturalesa o denominació.

Article 24. *Procediment amistós.*

1. Quan una persona consideri que les mesures adoptades per un o pels dos estats contractants impliquen o poden implicar per a ella una imposició que no estigui d'acord amb les disposicions del present Conveni, amb independència dels recursos que prevegi el dret intern d'aquests estats, pot sotmetre el seu cas a l'autoritat competent de l'Estat contractant del qual sigui resident o, si és aplicable al seu cas l'apartat 1 de l'article 23, a la de l'Estat contractant del qual sigui nacional. El cas s'ha de plantejar dins dels tres anys següents a la primera notificació de la mesura que impliqui una imposició no conforme a les disposicions del Conveni.

2. L'autoritat competent, si la reclamació li sembla fundada i si no pot arribar per si mateixa a una solució satisfactòria, ha de fer el possible per resoldre la qüestió mitjançant un acord amistós amb l'autoritat competent de l'altre Estat contractant, a fi d'evitar una imposició que no s'ajusti al Conveni. L'acord és aplicable independentment dels terminis que prevegi el dret intern dels estats contractants.

3. Les autoritats competents dels estats contractants han de fer el possible per resoldre mitjançant un acord amistós les dificultats o els dubtes que plantegi la interpretació o aplicació del Conveni. També es poden posar d'acord per intentar evitar la doble imposició en els casos que no preveu el Conveni.

4. Les autoritats competents dels estats contractants es poden comunicar directament entre si a fi d'arribar a un acord en el sentit dels apartats anteriors. Quan es consideri que aquest acord es pot facilitar mitjançant un intercanvi verbal d'opinions, aquest es pot realitzar a través d'una comissió formada per representants de les autoritats competents dels estats contractants.

Article 25. *Intercanvi d'informació.*

1. Les autoritats competents dels estats contractants han d'intercanviar la informació necessària per aplicar el que disposa el present Conveni o el dret intern dels estats contractants en relació amb els impostos compresos en el present Conveni, sempre que la imposició no sigui contrària al Conveni. L'intercanvi d'informació no està limitat per l'article 1. La informació rebuda per un Estat contractant s'ha de mantenir en secret de la mateixa manera que la informació obtinguda en virtut del dret intern d'aquest Estat i només s'ha de revelar a les persones o autoritats (inclosos els tribunals i òrgans administratius) encarregades de la gestió o recaptació dels impostos compresos en el present Conveni, dels procediments declaratius o executius relatius als dits impostos, o de la resolució dels recursos relatius a aquests. Les persones o autoritats esmentades poden utilitzar aquesta informació únicament per a aquests fins. Poden revelar la informació a les audiències públiques dels tribunals o a les sentències judicials.

2. En cap cas es poden interpretar les disposicions de l'apartat 1 en el sentit d'obligar un dels estats contractants a:

a) adoptar mesures administratives contràries a la seva legislació i pràctica administrativa, o a les de l'altre Estat contractant;

b) subministrar informació que no es pugui obtenir en virtut de la seva pròpia legislació o en l'exercici de la

seva pràctica administrativa normal, o de les de l'altre Estat contractant;

c) subministrar informació que reveli secrets comercials, industrials o professionals, procediments comercials o informació la comunicació de la qual sigui contrària a l'ordre públic.

Article 26. *Assistència per a la recaptació.*

1. Els estats contractants s'han de prestar suport i assistència mútuament per a la recaptació dels impostos que esmenta el present Conveni, així com dels recàrrecs, penalitzacions per mora en el pagament, interessos, despeses i multes d'índole no penal relacionades amb aquests impostos.

2. A petició de l'Estat contractant requeridor, l'Estat contractant requerit ha de procedir a recaptar els deutes tributaris del primer Estat, de conformitat amb la legislació i la pràctica administrativa aplicables a la recaptació dels seus propis deutes tributaris, llevat que el present Conveni estableixi una altra cosa.

3. El que disposa l'apartat 2 únicament és aplicable als deutes tributaris incorporats en un títol que permeti la seva recaptació en l'Estat requeridor i, llevat que les autoritats competents acordin una altra cosa, que no siguin o hagin deixat de ser impugnables.

4. L'Estat requerit no està obligat a atendre la sol·licitud de l'Estat requeridor si aquest no ha exhaurit degudament totes les vies de recaptació del deute tributari en el seu propi territori. Tampoc està obligat a fer-ho quan els deutes tributaris siguin incompatibles amb el que disposa el present Conveni.

5. A la sol·licitud d'assistència administrativa s'hi ha d'adjuntar:

a) una declaració en què s'especifiqui la naturalesa del deute tributari i, pel que fa a la recaptació, que s'han complert els requisits que estableixen els apartats 3 i 4;

b) una còpia oficial del títol que permeti l'execució en l'Estat requeridor; i

c) qualsevol altre document necessari per a la recaptació o per prendre mesures cautelars.

6. Quan sigui procedent i de conformitat amb les disposicions vigents en l'Estat requerit, el títol que permet l'execució en l'Estat requeridor ha de ser reconegut, acceptat, aprovat, completat o substituït com més aviat millor a partir de la data de recepció de la sol·licitud d'assistència per un títol que permeti l'execució en l'Estat requerit.

7. Les qüestions relatives a qualsevol termini de prescripció del deute tributari es regeixen exclusivament per la legislació de l'Estat requeridor. A la sol·licitud d'assistència s'han d'incloure els detalls relatius a l'esmentat termini.

8. Els actes recaptadors portats a terme per l'Estat requerit en compliment d'una sol·licitud d'assistència que, d'acord amb la legislació de l'esmentat Estat, tindrien per efecte suspendre o interrompre el termini de prescripció, tenen el mateix efecte en virtut de la legislació de l'Estat requeridor. L'Estat requerit ha d'informar l'Estat requeridor de les mesures adoptades amb aquest fi.

9. El deute tributari per a la recaptació del qual es presti assistència no gaudeix en l'Estat requerit de cap privilegi previst especialment per als deutes tributaris d'aquest Estat encara que el procediment de recaptació utilitzat sigui l'aplicable als seus propis deutes tributaris.

10. El que disposa l'apartat 1 de l'article 25 també s'aplica a qualsevol informació que es faciliti a l'autoritat competent d'un Estat contractant en virtut del present article.

11. En relació amb els deutes tributaris d'un Estat contractant que siguin objecte de recurs o que encara

puguin ser-ho, l'autoritat competent d'aquest Estat, per tal de salvaguardar els seus drets, pot sol·licitar a l'autoritat competent de l'altre Estat contractant que adopti les mesures cautelars que preveu la legislació d'aquest altre Estat.

12. Les autoritats competents dels estats contractants han de celebrar consultes per determinar la forma de transferència dels imports recaptats per l'Estat requerit en nom de l'Estat requeridor.

Article 27. *Membres de missions diplomàtiques i d'oficines consulars.*

Res del que disposa el present Conveni afecta els privilegis fiscals de què gaudeixin els membres de les missions diplomàtiques o de les oficines consulars d'acord amb les normes generals del dret internacional o en virtut de les disposicions d'acords especials.

CAPÍTOL VII

Disposicions finals

Article 28. *Entrada en vigor.*

1. Cadascun dels governs dels estats contractants ha de notificar a l'altre que s'han complert els procediments exigits pel seu dret intern per a l'entrada en vigor del present Conveni.

2. El Conveni entra en vigor en la data en què es rebí l'última de les notificacions que esmenta l'apartat 1 i les seves disposicions tenen efecte respecte dels impostos sobre la renda i sobre el patrimoni corresponents a l'exercici fiscal que comenci l'1 de gener o després de l'1 de gener de l'any següent al d'entrada en vigor del Conveni.

Article 29. *Denúncia.*

El Conveni roman en vigor mentre no el denunciï un dels estats contractants. Qualsevol dels estats contractants pot denunciar el Conveni per via diplomàtica, transcorregut un termini de cinc anys a partir de la data de la seva entrada en vigor, i ho ha de notificar almenys amb sis mesos d'antelació al final de qualsevol any civil. En aquest cas, el Conveni deixa de tenir efecte respecte dels impostos sobre la renda i sobre el patrimoni corresponents a tot exercici fiscal que comenci l'1 de gener o després de l'1 de gener de l'any següent a aquell en què es comunicui la denúncia.

Per donar fe de tot això, els signataris, degudament autoritzats a l'efecte, signen aquest Conveni.

Fet per duplicat a Madrid el 7 d'octubre de 2002, en espanyol, àrab i anglès; els tres textos són igualment autèntics. En cas de divergència entre algun dels textos, preval el text anglès.

Pel Regne d'Espanya a. r.	Per la República Algeriana Democràtica i Popular
<i>Ana Palacio Vallelersundi,</i>	<i>Abdelaziz Belkhadem,</i>
Ministra d'Afers Exteriors	Ministre d'Estat, Ministre d'Afers Exteriors

PROTOCOL

En el moment de procedir a la signatura del Conveni entre el Regne d'Espanya i la República Algeriana Democràtica i Popular per evitar la doble imposició i prevenir l'evasió fiscal en matèria d'impostos sobre la renda i sobre el patrimoni, els signataris han convingut en les següents disposicions que formen part integrant del Conveni:

I. Amb referència a l'article 7, apartat 3: Per determinar els beneficis d'un establiment permanent, no es permet, en cap cas, la deducció de cap despesa que es provi que és fictícia, perquè no es tractaria del pagament d'un servei efectivament rebut.

II. Amb referència a l'article 10, apartat 3: S'entén que el terme «dividends» inclou els beneficis derivats de la liquidació d'una societat.

III. Amb referència a l'article 12, apartat 3: L'expressió «drets d'autor sobre programes informàtics» significa les transaccions en què es transfereixi parcialment, per a la seva explotació comercial, el dret a utilitzar un programa, o una sèrie de programes que continguin instruccions per a un ordinador necessàries per als processos operatius del mateix ordinador (programes operatius) o per a la realització d'altres funcions (programes d'aplicació).

IV. Amb referència a l'article 14: S'entén que, en el cas d'Algèria, els pagaments subjectes a l'impost sobre pagaments a tant alçat («versement forfaitaire») són els sous, salaris i altres remuneracions anàlogues que estiguin subjectes a l'impost sobre la renda global («impôt sur le revenu global»).

V. Amb referència a l'article 16, apartat 3: S'entén que les visites d'artistes i esportistes estan «substancialment» finançades amb fons públics quan com a mínim el 75 per cent del total de les despeses de transport, allotjament i dietes estigui finançat amb fons d'aquesta naturalesa, sempre que la finalitat principal d'aquest finançament no sigui un interès particular.

VI. Amb referència a l'article 22: A Espanya, la deducció de l'impost de societats subjacent es permet d'acord amb el seu dret intern.

Per donar fe de tot això, els signataris, degudament autoritzats a l'efecte, signen aquest Protocol.

Fet per duplicat a Madrid el 7 d'octubre de 2002, en espanyol, àrab i anglès; els tres textos són igualment autèntics. En cas de divergència entre algun dels textos, preval el text anglès.

Pel Regne d'Espanya a. r.	Per la República Algeriana Democràtica i Popular
<i>Ana Palacio Vallelersundi,</i>	<i>Abdelaziz Belkhadem,</i>
Ministra d'Afers Exteriors	Ministre d'Estat, Ministre d'Afers Exteriors

El present Conveni va entrar en vigor el 6 de juliol de 2005, data de recepció de l'última notificació encreuada entre les parts de compliment dels procediments exigits pels respectius drets interns, segons estableix l'article 28.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 15 de juliol de 2005.—El Secretari General Tècnic, Francisco Fernández Fábregas.

CAP DE L'ESTAT

12699 REIAL DECRET LLEI 11/2005, de 22 de juliol, pel qual s'aproven mesures urgents en matèria d'incendis forestals. («BOE» 175, de 23-7-2005; «BOE» 178, de 27-7-2005, i «BOE» 179, de 28-7-2005.)

Com a conseqüència que Espanya, des de fa alguns mesos, pateix una de les sequeres més greus de les últi-

mes dècades, i de les altes temperatures que s'estan registrant en el present període estival, el risc que es produeixin incendis i que aquests tinguin efectes devastadors és extraordinàriament alt. Qualsevol distracció, qualsevol negligència, pot desencadenar, en aquestes adverses condicions, situacions veritablement catastròfiques.

Per desgràcia, alguna d'aquestes situacions ja s'ha produït. L'incendi originat a la província de Guadalajara la tarda del dissabte 16 de juliol va causar la pèrdua d'11 vides humanes, a més d'arrasar més de 12.000 hectàrees de massa forestal i pastura.

La tràgica magnitud d'aquests fets i de les seves conseqüències obliga els poders públics a adoptar mesures extraordinàries, en el marc del principi constitucional de solidaritat i per aplicació dels d'equitat i igualtat de tracte en relació amb situacions precedents. Així, en aquesta norma es preveu un règim d'ajudes específiques a favor de les víctimes i de les seves famílies, com també l'adopció d'un conjunt de mesures pal·liatives i compensatòries adreçades a reparar els danys produïts i a recuperar les zones afectades.

Juntament a aquest objectiu, aquest Reial decret llei en té un altre que el transcendeix. Atès que les circumstàncies que determinen la conjuntura d'alt risc en què es troba el nostre país no fan sinó agreujar-se dia a dia, i podrien prolongar els seus efectes durant tot l'estiu i part de la tardor, el Govern considera convenient, atenent aquestes raons d'emergència i en nom de la salvaguarda de la seguretat dels ciutadans i del medi ambient, establir un conjunt de mesures mínimes que recullen en part algunes experiències autonòmiques i locals dutes a terme i contrastades els últims anys. Per això, aquest Reial decret llei preveu expressament la compatibilitat amb aquesta de les mesures que les comunitats autònomes hagin adoptat o decideixin adoptar en el futur amb la finalitat d'assegurar un grau de protecció més alt davant els incendis i les seves conseqüències.

En aquest Reial decret llei es consagren dos tipus de previsions normatives. En primer lloc, un catàleg de prohibicions molt severes, que es projecta sobre totes les activitats que puguin comportar algun risc per a la producció d'incendis, i que, atès el seu caràcter excepcional, estaran en vigor, en tot el territori nacional, fins a l'1 de novembre de 2005. Aquestes prohibicions es complementen amb la previsió d'una sèrie de pautes i actuacions concretes de prevenció que han d'executar les diferents administracions públiques afectades.

En segon lloc, s'instaura un model orgànicofuncional de coordinació entre els departaments ministerials de l'Administració de l'Estat, d'una banda, i entre aquesta i les comunitats autònomes, de l'altra, que s'articula, respectivament, sobre dos òrgans de funcionament permanent la creació dels quals preveu aquest Reial decret llei. La finalitat d'aquest nou model de coordinació no és altra que afavorir les respostes més àgils i expeditives possibles als sinistres provocats pel foc, basades en una eficaç conjunció de la informació i dels mitjans que estiguin en cada moment a l'abast de totes les administracions públiques. A aquests efectes, la norma reforça el caràcter únic del comandament operatiu, estatal o autonòmic, segons escaigui, amb independència de quina sigui la titularitat dels mitjans incorporats a les tasques d'extinció dels incendis.

En virtut d'això, en ús de l'autorització que conté l'article 86 de la Constitució, a proposta de la vicepresidenta primera del Govern i ministra de la Presidència, del vicepresident segon del Govern i ministre d'Economia i Hisenda, i dels ministres de Defensa, de l'Interior, d'Agricultura, Pesca i Alimentació, d'Administracions Públiques i de Medi Ambient, i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 22 de juliol de 2005,